

Ольга ВЛАДИМИРОВА

филологи ӓслӓлӓхӗсен кандидачѣ

«Ку́лнѣ учѣсене чараймасӓр...»

К.В.Иванов пултарулаӓхѣ пирки тѣпчевсӗсем нумай сул каласрӗс пулин те, вилѣмсӗр классикамӓр ӗсӗ-хӗлӗ паянхи ӓрушӓн та малашлӓхлӓ. Илемлӗ сӓмахлӓхпа литература пӗлӗвне вӓл ӗмӗрлӗх символ пулса кӗрсе юлнин пӗлтерӗшне халӓхӓмӓрӓн аваллӓхран тымарланакан ӓнӗн паллисене тӗнче умне тивӗслӗ кӓларнинче куратпӓр.

К.В.Ивановӓн халӓх сӓмахлӓхне пухас ӗсри еткерѣ пысӓк пулни паллӓ. Сӗр пин юрӓллӓ-сӓмахлӓ чӓваш халӓхӗн сӓмах вӗсӗн сӗренӗ нумай сӓвви-юррине паянхи куна сӗтерме мехел сӗтернӗ вӓл. Сӓпла легенда сӗрет: йывӓр чирлесе выртнӓ кунсенче аслӓ поэтӓмӓр асне халӓхӓн философи тарӓнӓшлӗ пӗр юрри килнӗ-мӗн. Сӓмахӓм «Ку́лнѣ учѣсене чараймасӓр...» ятлӓ чӓваш халӓх юрри пирки:

1. Ку́лнѣ учѣсене чараймасӓр

Ялӓм тавра висӗ те сӓврӓнтӓм. – 2 хут

2. Чӗннӗ хӓнисене кӗте-кӗте

Сӗр варринче висӗ те вӓрантӓм. – 2 хут

3. Хӓпараймӓп сӗллӗ тусем сине,

Хуратаймӓп шура та чӓлхама. – 2 хут

4. Таврӓнаймӓп, тӓвансем, пӗр кайсан,

Тек юрлаймӓп сӓкӓ та юррӓма. – 2 хут

$\text{♩} = 60$ Хурлӓхлӓн Чӓваш халӓх юрри

1. Ку́л-нѣ у-чѣ-се-не ча-рай-ма-сӓр
я-лӓм тав-ра вис-сӗ те сӓв-рӓн-тӓм,
я-лӓм тав-ра вис-сӗ те сӓв-рӓн-тӓм.

Юрă кевви савăç шăпин синкерлĕхне, вăл пурăннă вăхăтри самана сывлăшне пирĕн пата тасан, сўл сывлăшлăн илсе ситерет. Этем кун-сўлĕ, ун трагизмĕпе драмăлăхĕ пĕтĕснĕ унта. Трагизм сĕмĕ вара юрăн кашни савринчех вай илсе пырать: *«Кўлнĕ учĕсене чараймасăр / Ялăм тавра виççĕ те саврăнтăм...»* Мĕншĕн ял тавра саврăнма шухăш тытнă-ши юрăри лирика геройĕ? К.В. Ивановăн «Нарспи» поэминче те асăннă символла сăнар пĕлтерешлĕ аңлавсем чылайçке: тўпепе сĕр, иртнипе пуласси т.ыт.те. Ыйтăва Г.И. Федоров тĕпчевсĕ шухăшĕпе сирĕплетни вырăнлăн курăнать: *«Чăвашсен аңекки, вĕсен кун-сўл хакăлĕ, чунăслайĕ савра, тавра сăнарсенче ўтленет пулĕ ытларах. Иванов та ўсĕм таппи савраланса хавхаланнине мала кăларать вăл...»* (Г.И. Федоров. Хай тĕнчине пăхăнать / Константин Васильевич Иванов: тĕпчев ĕçсем. Ш., 2000). Философиллĕ аңлăлăх малаллах талпăнать: *«Чĕннĕ хăнисене кĕте-кĕте / Сĕр варринче виççĕ те вăрантăм»*. Сĕр варри сăмах-сăнар каллех шухăш паллиллĕн ўкерĕнет: чунри йывăрлăха сирме чĕннĕ хăнасем килмеллечĕ, анчах килмерĕç. Çине-çинех пулса пыракан шалти хирĕçлев *пурнăçăн, сўт санталăкăн варри* патне, трагедиллĕ шухăшлав патне илсе ситерчĕ: *«Хăпараймăп сўллĕ тусем çине, / Хуратаймăп шурă та чăлхама. / Таврăнаймăп, тăвансем, пĕр кайсан, / Тек юрлаймăп сакă та юррама»*.

Халăхра К.В. Ивановăн вилес умĕнхи юлашки сăмахĕсем савра-рах пулнă теççĕ: *«Вилетĕп пуль, аннем: Сўл ту çине хăпартрĕç...»* Çак каларăш пирки шухăша кай-

са В. Энтип 1977 сўлта «Слакпуç мыйăрĕ» ятлă савă ярамĕ шăрçаланă, асăннă сăмахсене эпиграф вырăнне илнĕ. В. Энтиппе хайĕнпе курнăçма та май килчĕ. Иккен хай вăхăтĕнче вăл Слакпуç тăрăхĕн техĕмне аша илме ятарласа аслă поэтамăрăн сĕршывне ситнĕ. Унти пĕр ватă кинемей К.В. Ивановăн юлашки сăмахĕсем чăннипех савра пулни чăн иккенне пĕлтернĕ (каярах вăл шухăша Ухсай Яккăвĕ те сирĕплетнĕ).

*Вилес самантсенче –
Теме манса мĕн кĕтнĕн –
Мĕскер каласшăн пулнă-ши
поэт?*

*Вăл – вăрттăнлăх.
Ана хĕвел тин чĕртнĕ
Чĕнўçĕ-асамаат анчах пĕлет!
Чăлл! сўталчĕ тўпе,
Кун йăлкăшма пуçларĕ –
Сўл ту çинче эп куртăм
поэта...
(В. Энтип)*

Ту вăл – пурнăç малашĕ. Асăннă сăнар К.В. Иванов асне ахаль килмен-тĕр: эпос пĕлтерешлĕ символ сăмахлă культурăмăр аталанăвĕнче аңсăртран мар, мĕн ĕмĕртенех философи сĕмĕллĕ калăпланать. Мифологиллĕ шухăшласа пурăнакан чăвашăн ĕçкĕçикĕре, кĕреке умĕнче юрлакан пуç саван юррин йĕркисенех илер:

*Сўл ту çинче аслă ял,
Аслă ял варринче аслă
картиш,
Аслă картиш варринче
савра сурт,
Савра сурт варринче
савра сĕтел...*

Халăхра аңлă сарăлнă çак юрăра та савра, варри йышши сăмахсем асăрхатпăр. Ку ĕнтĕ чăваш халăхĕн аңĕ шырав фило-

софиллә пулнине ёнентерекен тепёр
тёсләх пулса тәчә.

В.Г. Родионов тәпчевсә чәлхе
тата кәлә сәмахёсенче те ту сим-
вол-сәнар пәлтерёшә пысәккине
паләртать: «Эпикалла чәлхесенче
халәхән мифла тата космогонил-
ле әнлавә сыхланса юлнә. Сәр,
Ама йывәс, Түпе – сәк висә япа-
ла авалхи сыншән тәнче тытәмә
пулнә» (В.Г. Родионов. Чәлхе, кәлә
тата пил сәмахёсем / Чәваш халәх
сәмахләхә: тәпчевсемпе текстсем.
Ш., 1989). Тёсләх илсе пәхар:
*Ылтән ту, ылтән ту синаче ылтән
вәрман, ылтән вәрманта ылтән
пүрт, ылтән пүртре ылтән кәма-
ка, ылтән кәмакара ылтән вут!
Ырә вутәм, лар вырәнна!..*

И. Юркинән прозәлла сәвви-
сенчи ту сәнарне тимлер-и: «Уләх-
рәм сүллә ту сине пусра сывләх
пур чухне. Манран сүлте, ман
тәлте, кәвак пәлёт айәнче, әмәрт
кайәк вәсет ярәнса. Мәншән вәсет-
ши сав кайәк, хай йәри-тавра
саврәнса, сүлтен аялалла ыткән-
са? «Йәвама тустарма уләхман-
ши? Чәппёмсене тытма хәпарман-
ши?» – тет-тёр, мёскән, хуйхәрса.
Эпә унән йәвине тустарма уләх-
ман, Чәпписене тытма хәпарман.
Уләхрәм эпә сүллә ту сине сүлтен
аялалла пәхмашкән, хамәр тәван-
сене курмашкән».

Сәспәл Мишши пултаруләхән-
чи ту та – шырав философийән
палли:

*Эп вилсен – мана пытарәр
Сүллә ту тәрне.*

*Йәмрасем лартса хәварәр
Ман тәпрам сине.*

*Ман синачен пәтәм сәршывәм
Курәнтәр вара,
Тәпрам синачен курма пултәр
Ват Шупашкара...*

Сапла вара, чәваш сәмахләх-
әнчи ту сәнарә хайне евәр куль-
тура символә пулса пурәнәтә.
Вәл халәхи илемлә литературә-
ра та анлә сарәлнә сәнләх (Хв.
Уяр, М. Карягина т.ыт.те).

«Кўлнә учёсене чараймасәр...»
юрәри ритмпа интонаци пысәк
содержаниллә: саврәмсенчи тә-
тәш каланакан пёр пек сасәсен
кәвә янәравләхә, грамматикән пёр
формиллә састашёсем, синтаксис
повторёсем (виссә саврәнтәм –
виссә вәрантәм, хәпараймәп –
хуратаймәп, таврәнаймәп – тек
юрлаймәп, чәлхама – юррәма
т.ыт.те) сәмәри сәнарлә шухә-
шән эмоцине татах та вәйла-
тассә, туйәмсен витәмләхне үсте-
рессә.

К.В. Иванов юрланә тенә юрә
каләпәшәпе пысәках та мар, ан-
чах сав икә йёркеләхсенче чә-
ваш халәхән чунләх шайне усса
паракан шухәшсем чылай. Ун-
тах наци әстәвәмәпе трагедиллә
тәнче туйәмә, авалләх тымарә,
философи анләшә...

Литература каçаләкән сүллә
тәвә сине хәпарчә Константин
Васильевич Иванов. Чәваш кун-
сүлән ёмәрхи сәвапә пулса тәчә.

